

Heideblauwtje terug op Heihoef

Als inventariseerder van dagvlinders bezoek ik regelmatig het tot de beheereenheid Oldenaller van Natuurmonumenten behorende kleinschalig natuurgebiedje Heihoef. Zo ook op 10 juli 2015.

Tekst en foto:
Harm Werners
waarnemer
Meetnet Vlinders

Tot in de negentiger jaren van de vorige eeuw vloog hier het heideblauwtje (*Plebejus argus*). En daarna werd deze soort er niet meer waargenomen. Ik was dan ook tijdens mijn inventarisatiebezoekje aangenaam verrast dat ik ze hier terugzag. Mijn aandacht werd in eerste instantie getrokken door een klein bruinachtig vlindertje, dat bij nader inzien een vrouwtje heideblauwtje bleek te zijn. In totaal kon ik die dag twee dames en vier heren noteren.

Het als schaarse standvlinder te boek staande heideblauwtje is een honkvaste vlinder en vliegt in het algemeen niet ver. Een Engels onderzoek heeft uitgewezen

dat de meeste (vooraf gemerkte) vlinders worden teruggevangen binnen een afstand van 20 meter. Zeker in goede vliegjaren zijn er echter altijd enkele exemplaren die gaan zwerven en een grotere afstand afleggen. Uitgegaan wordt van een te overbruggen afstand van honderden meters tot hooguit enkele kilometers. Nu ligt er binnen een afstand van ongeveer 500 meter wel een ander geschikt leefgebiedje, maar daar zijn al meer dan twintig jaar helemaal geen waarnemingen van heideblauwtjes bekend. Het heeft er dus alle schijn van dat deze hervestiging te danken is aan een reislustig vrouwtje, dat een behoorlijke afstand afgelegd moet hebben. Overigens moet dit dan op z'n minst vorig jaar hebben plaats gevonden. Omdat ik Heihoef in de vliegtijd in al die jaren frequent heb bezocht wil het er bij mij niet in dat ik ze al die jaren over het hoofd gezien zou hebben op dit terrein. Hoe dan ook, het stemt tot vreugde dat ik deze vlinders dit jaar weer op mijn lijstje mocht bijschrijven. ●